

MARIÁNSKE KŇAZSKÉ HNUTIE

Ave Mária

1. januára 2020 – Bohorodičky Panny Márie

Drahí členovia Mariánskeho kňazského hnutia,

Všetci viete, že som zanechal zodpovednosť byť responsabile Mariánskeho kňazského hnutia. Znova vám vysvetlím, že to bolo u mňa jedine v poslušnosti vôli Panne Márii, vyjadrenej prostredníctvom viacerých zhôd okolností. Žiadal som kardinála prefekta Kongregácie pre klérus o pomoc, aby som mohol pokračovať vo vykonávaní tohto vznešeného poslania. Jeho odpoveď končila takto: „Pozývam vás teda poslúchnuť vášho predstaveného.“ A posolstvo z Modrej knihy, v mojom každodennom čítaní, bolo z 20. novembra 1982. Otvoril som ho, len čo som si prečítal list od kardinála. A do očí mi padli tieto slová Panny Márie: „Čnosť, ktorú milujem a ktorú si u svojich kňazských synov zvlášť cením, je *poslušnosť*.“ A nasledujúca veta hovorila výslovne o *poslušnosti predstaveným*. Pre mňa to bol veľmi jasný pokyn od Panny Márie. Stále som sa nechal viesť modrou knihou a vždy to budem robiť. A dúfam, že taktiež vy. Ja teda poslúcham svojho predstaveného, ktorý nechce, aby som pokračoval byť generálnym responsible MKH. Poslúcham Pannu Máriu, moju Mamu a Kráľovnú. V každom prípade, Hnutie je Jej a ona si ho povedie, ako to opakovane hovorí. Toto potvrdenie dostali aj p. Quartilio a Otavio, keď otvorili knihu náhodou, len čo sa vrátili z poslednej hospitalizácie dona Stefana, 15. júna 2011.

Tento rok som navštívil 68 miest v 7 krajinách, s 27 letmi lietadlom, pričom som viedol 96 večeradiel, ktorých sa zúčastnili 1 kardinál, 11 biskupov, približne 350 kňazov a okolo 74 000 veriacich. Okrem toho som sa stretol, aby som im prezentoval Hnutie, jedného apoštolského nuncia, jedného kardinála, 8 biskupov a okolo 400 kňazov, 600 seminaristov, niekoľko rehoľníčok a tisíce veriacich.

V priebehu roku 2020 pôjdem do Keni, niektorých regionálnych talianskych večeradiel a do Oceánie.

Našich medzinárodných duchovných cvičení v Collevalenza, vo forme nepretržitého večeradla, sa zúčastnilo 6 biskupov, 180 kňazov a niekoľko veriacich, regionálnych responsible Hnutia. Tento rok bolo reprezentovaných 34 národov. Počas týchto cvičení sme si zvolili nového generálneho responsible, pričom sme verne sledovali náš štatút, a to v osobe dona Luca Pescatoriho, diecézneho kňaza v La Spezia (Taliansko), ktorý je regionálny responsible za Ligúriu. Prajeme mu plodnú službu v tomto vznešenom poslaní viesť v mene Panny Márie MKH v týchto posledných časoch.

Váš malý brat, don Laurent Larroque

Drahí členovia Mariánskeho kňazského hnutia, som don Luca Pescatori, diecézny kňaz z La Spezia v Taliansku, píšem vám tento obežník vedomý si, že dar a zodpovednosť, ktoré mi pripadli vlani 27. júna v Collevalenze, sú obrovské. Byť responsible, generálny koordinátor tohto Máriinho diela, je myšlienka, z ktorej mám závrät, avšak nie je potrebné premýšľať, treba nechať sa viesť a žiť v zasvätení Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. V jej Srdci sme zjednotení a spolu pracujeme a bojujeme v nasledovaní jej príkazov, v tomto tak osobitnom, ťažkom a bolestnom čase. Naša Mama nás sprevádza a ponúka nám opravdivé útočisko svojho Nepoškvrneného Srdca.

Len čo sa skončili duchovné cvičenia v Collevalenza, v prvých dňoch tejto novej zodpovednosti, som sa zúčastnil spolu s 12 kňazmi púte do domu Panny Márie v Efeze a jaskyne Zjavenia na Patmose. S veľkou radosťou sme mohli prežívať večeradlá na svätých

miestach, takých významných pre nás a v tých krajinách, Turecku a Grécku, kde pravdepodobne nikdy neprišlo posolstvo MKH.

V týchto mesiacoch som mohol prijať kontakty s rôznymi členmi MKH vo svete a navštíviť niekoľko večeradiel v Taliansku a v Madride v Španielsku. Na rok 2020 bude kalendár talianskych večeradiel zverejnený na adrese www.msm-mmp.org. Nedostal som dovolenie venovať veľa času počas roka na návštevy večeradiel vo svete ako p. Larroque (ktorému musíme byť všetci vďační, že sa tak veľmi odovzdal dielu Panny Márie!): ak to budú Pán a Panna Mária chcieť, tento čas vzrastie, inak zostane veľmi obmedzený; spolieham sa teda na rôznych responsabile, aby animovali a starali sa čo najlepšie o oblasti, ktoré sú im zverené, a viem, že viacerí kňazi budú ochotní navštíviť ich namiesto mňa: toto je dielo Panny Márie, a napriek mojej radosť navštíviť vás osobne i nádeji, že by sa nám to naozaj podarilo, osoby sú sekundárne a dôležité je, aby sa všade ohlasovalo a žilo s veľkou vernosťou to, o čo nás Panna Mária žiada.

Očakávam kňazov na medzinárodných duchovných cvičeniach v Collevalenze od 21. do 27. júna 2020. Prosím laikov, aby pozvali svojich kňazov zúčastniť sa ich, a ak je to potrebné, aby im v tom nejakým spôsobom pomohli. Som veľmi rád, že v rôznych oblastiach sveta sú ďalšie duchovné cvičenia MKH, kto sa naozaj nemôže zúčastniť v Collevalenze, zúčastní sa aspoň miestnych duchovných cvičení, nenechajte prejsť naprázdno túto milosť nepretržitého večeradla.

Informácie ohľadom duchovných cvičení v Collevalenza môžete žiadať od p. Floria Querciu, via del Ronco 12 (otcovia jezuiti), 34133 Trieste, Taliansko; e-mail: querciaflorio@tiscali.it; tel. (+39)333.6322248. Keď pozeráme ešte ďalej, začíname už organizovať duchovné cvičenia na rok 2022 vo Fatime, pri príležitosti 50. výročia vzniku MKH: budú naplánované jednak duchovné cvičenia pre kňazov, tak aj obnova pre laikov, v približnom čase od 26. júna do 3. júla 2022.

Prosím vás o modlitbu, aby kauza blahorečenia p. Nazarena Lanciottiho, ktorá sa už blíži k záveru, mohla naozaj v krátkom čase skončiť: čo sa týka kauzy blahorečenia dona Stefana Gobbiho, obnovujem prosbu, ktorú mal p. Larroque, aby ste poslali vlastné svedectvá čím skôr, aby ste boli pripravení prezentovať ho.

V novom poslaní, ktoré mi bolo zverené, vám ponúkam úvahu, o ktorej dúfam, že vám pomôže prežívať tento čas len vo svetle posolstiev Panny Márie, pričom sa necháte viesť jej slovami namiesto toľkých iných hlasov, ktoré dezorientujú.

1.

13. mája 2010 povedal Benedikt XVI. počas kázne na sv. omši slávanej na rovine pri fatimskej svätyni: „*Klamal by sa ten, kto by si myslel, že sa prorocké poslanie Fatimy skončilo. [...] Kiežby týchto sedem rokov, ktoré nás delia od stého výročia zjavení, urýchlilo predpovedané víťazstvo Nepoškvrneného Srdca Panny Márie na slávu Najsvätejšej Trojice.*“ Pápež zdôraznil, že Cirkev je ešte na ceste ku predpovedanému víťazstvu a modlil sa, aby k nemu došlo čo najskôr. Zdá sa, že je to ozvena modlitieb žalmov: „Dokedy, Pane?“...

V tomto duchovnom kontexte musíme čítať požiadavku, ktorú mal pápež František na lisabonského patriarchu krátko po svojom zvolení, aby zasvätil Panne Márii fatimskej jeho pontifikát, čo sa stalo 13. mája 2013.

Panna Mária, Matka Cirkvi, nenechá padnúť naprázdno hlasu Cirkvi, a sme si istí, že pokračuje v intervencii počas tohto pontifikátu, aby uskutočnila to, čo vo Fatime sľúbila a potvrdila v detailoch prostredníctvom modrej knihy. Nedúfame v to jednoducho ako v nejakú potešujúcu bájkku, my sme si tým istí: víťazstvo jej Nepoškvrneného Srdca príde, ale až na konci obdobia, o ktorom ona oznamuje, že to bude „očisťovanie“, je to termín, ktorý predpokladá väčšie dobro prostredníctvom cesty skúšky a utrpenia. Panna Mária definovala náš čas ako „jedenáste zastavenie“ krížovej cesty (11. februára 1979)... Príde dvanáste, potom ticho

trinásteho a napokon štrnásteho... keď sa všetko bude zdať skončené, zničené nenapraviteľným spôsobom.

Kristus sa zjavuje ako kralujúci až v deň Veľkej noci, avšak kraloval už na kríži, Kristus kraloval aj počas bielej soboty, Kristus kraluje, aj keď to tak nevyzerá, aj keď je od všetkých opustený a zradený, aj od toho, kto mu mal byť najbližšie. Jedine ten, kto bol s Pannou Máriou, ho neopustil. Tak ako už na Kalvárii, Kristus kraluje aj v dejinách Cirkvi a vedie ju, aj keď udalosti sú neočakávané alebo nie ľahko pochopiteľné.

Naša Mama nám oznamuje, že v Cirkvi prežívame obdobie Veľkého piatku: je čas, a to tento, v ktorom Cirkev žije tie najväčšie ťažkosti, pod najväčším pokusom zlého zničiť ju, predovšetkým prostredníctvom odchýlok v učení viery. Chce, aby do Cirkvi vošla mentalita, ktorá neponúka človeku oslobodenie a spásu od zla a hriechu, ale šťastie a pokoj aj mimo dokonalej vernosti Kristovi, aj prijatím hriechu. To nás nesmie udivovať: je to ten istý spôsob, akým bol Ježiš pokúšaný na púšti, a potom, krátko nato Petrom, ktorý chcel presvedčiť Ježiša, aby odmietol myšlienku o kríži, a s apoštolmi po iné razy... Chce teda viesť Cirkev, aby bola opakom seba samej: pripodobnila sa „svetu“, veriac, že tak sa bude viac podobáť Ježišovi „*Blud sa šíri najnebezpečnejším spôsobom, totiž ako nová metóda, prispôbena pomôcť pochopiť pravdu; a končí to podvrátením samotných pravd, ktoré sú základom katolíckej viery.*

Nepopierajú sa otvorene, ale prijímajú sa dvojzmyselným spôsobom a tak sa prichádza v náuke k najnebezpečnejším kompromisom, aké kedy boli“ (28. januára 1979).

Ide o alternatívu ku Kristovi, ktorá ide iným smerom, ktorá ho navonok rešpektuje, ale nepokladá ho za nevyhnutný, teda pokladá ho za zbytočného, priamo za utópiu: skrátka ide o antikristovskú mentalitu. Zlý chce uviesť do Cirkvi antikristovskú mentalitu a priviesť ju k odpadu. Je to skutočné opustenie Krista *dnes*, opravdivé zlo Cirkvi, jej Veľký piatok. Ide o starý problém, pomyslime si napríklad na modernizmus na začiatku XIX. storočia, on sa len „rozbúrila“ v týchto posledných časoch. Aj posolstvo z 13. marca 1990 je o tomto aspekte jasné.

Drahý o. Michael Gaughran nám zanechal v roku 2008 krásnu meditáciu s názvom „The clouds are gathering“, „Hmly hustnú“... názov bol veľmi výstižný. Dnes už počuť aj silné hrmenie, niekoľko bleskov a nárazy vetra už vytvárajú zmätok a nejakú škodu: búrka, o ktorej toľko hovorila Panna Mária, už začala. Áno, nebojím sa povedať, že búrka už prebieha dnes, sú tu jej znaky a nemôžu byť nepovšimnuté.

Tak ako nás búrky v prírode vystrašia, aj v tejto „duchovnej búrke“ máme pokušenie znepokojiť sa, avšak búrka povedie k očisteniu a znovuzrodeniu viery v Cirkvi. Nikdy nezabudnime, že prislúbený koniec je takýto. Je prislúbený a teda zaručený a je nezadržateľný. Nepoškvrnená sa nezastavuje pred temnými mračnami, rozmetá ich Božím svetlom, ktoré mocne vyviera z jej Nepoškvrneného Srdca. Neuspokojujme sa teda s pozeraním na búrku, a ani na to, aby sme boli celí vyľakaní, pretože Ona nás volá, aby sme boli nie divákmi, ale apoštolmi a konali pre víťazstvo jej Nepoškvrneného Srdca. Je to pre nás veľký dar, byť povolani spolupracovať!

2.

V tejto búrke odpadu sú mnohí v pokušení chcieť jasne odhaliť zodpovedných za tento zmätok v Cirkvi, obmedziť sa na súdenie a cítiť sa v pokoji s vlastnou vierou, pretože „sa našiel vinník“. V Cirkvi sú tí, ktorí pripisujú zodpovednosť „tým teológom“, iní zasa „tým cirkevným skupinám“, ďalší hovoria o „tých príslušníkoch Cirkvi“ a sú takí, ktorí tvrdia, že sú to „niektorí vo Vatikáne“. V posolstvách z roku 1989 Panna Mária potvrdzuje, že zmätok bude spôsobený zvnútra Cirkvi, aj prostredníctvom niektorých pastierov, niektorých vedome a iných menej. Hovorí to bez toho, aby poukázala na konkrétne osoby, ale odhaľuje len kontext, v ktorom pôsobia (13. júna 1989). Ona vie, kto to boli včera, a ktorí sú to dnes, nám je dané len

vidieť dielo a žiada nás teda jednat' ako jej skupina, ponechať jej úlohu poraziť hlavu tohto zlého diela. „Ona ti rozšliape hlavu“ (Gn 3, 15) (8. júla 1977, 8. septembra 1990).

Panna Mária teda prežíva s nami Veľký piatok v Cirkvi, ale žiada nás, aby sme sa nestrácali v diskusiách a súdoch. Ona prežívala Veľký piatok s najväčšou bolesťou, ale vo vnútornom postoji hlboko odlišnom od nášho: „*Pozrite, či dnes existuje väčšia bolesť, ako moja: Môjho Syna Ježiša urážajú a potupujú; jeho vlastní ho ešte stále opúšťajú a zrádzajú [...] Cirkev, jeho tajomné telo, je ešte stále rozštiepená a ohrozovaná bludmi. Verní synovia sú pozvaní k veľkému utrpeniu a musia znášať potupu a urážky od tých, ktorí nepočúvajú môj hlas. [...] Koľkých denne strhne tento všeobecný a nebezpečný zmätok a sú takto stratení! Majte účasť na mojej materskej bolesti! Neodsudzujte ani neposudzujte nikoho. Modlite sa, milujte a znášajte so mnou kríž tohto utrpenia na záchranu všetkých*“ (30. júna 1982).

Ona sa od samého Ježiša naučila, ako sa prežíva Veľký piatok a aká je cesta k Veľkej noci:

„*Nikdy nesúďte! Neodsudzujte nikoho! Vašou jedinou úlohou je, aby ste zachraňovali nadprirodzenou silou svojej modlitby, svojho utrpenia a svojho sebaobetovania. Zázrak milosrdnej Ježišovej lásky sa práve v tejto vašej dobe uskutočňuje*“ (27. októbra 1988).

„*Tu vás chcem naučiť trpieť! Môj Syn Ježiš [...] trpí bez náreku, ako nežný baránok je pribitý na kríž. To je cesta, na ktorú vás dnes volám: Cesta na Kalváriu, ktorú musíte ísť ochotne a ticho. [...] Tu vás chcem naučiť mlčať. V týchto posledných chvíľach umlka slovo môjho Syna. Teraz hovorí svojim životom. [...] Učte sa dnes predovšetkým mlčať. Mlčte vo vnútri svojho vnútra, aby ste počúvali jedine Božie slovo. Zachovávajte mlčanie okolo seba! Neodpovedajte na kritiky, na ohovárania [...] na posmech a urážky tých, ktorí vás prenasledujú. Nikoho nesúďte! Vo chvíľach, ktoré vás čakajú, budete stále viac volaní k mlčaniu. Budete stále viac hovoriť svojim životom. A z vášho života vyjde tiež na kríži slovo lásky pre všetkých a dokonalej oddanosti Otcovej vôli*“ (8. apríla 1977).

Dnes je tendencia mnoho hovoriť, súdiť a modliť sa málo alebo zle. Zmätok zapríčiňuje Cirkvi hlbokú bolesť, avšak bolesť nie je pre Cirkev postačujúcou odpoveďou, je plodná jedine vo vernosti Kristovi a presne takým spôsobom, akému nás učí naša Mama. Modlitba plná posudzovania, ba dokonca aj trpkosti, nie je potrebná.

Naša nebeská Mama nás teda žiada, aby sme v tejto duchovnej búrke bojovali duchovnými zbraňami: zasvätením sa Jej Nepoškvrnenému Srdcu, modlitbou (večeradlá), vernosťou evanjeliu, svedectvom, obetou, vynáhradou, dôverou.

Ona toto robila počas Veľkého piatku a tomuto učí aj nás. Po Ježišovej smrti a počas celej bielej soboty, vo veľkom mlčaní jej bolesti a jej nepoškvrnenej viery, Ona bude mocnou Pritomnosťou, ktorá sa bude modliť na vynáhradu odmietnutia, ktoré prežíval jej Syn, na vynáhradu zrady apoštolov. Ona je jediná, ktorá sa modlí za nich a za budúcu Cirkev, ktorú zrodil jej Syn a ktorú On sám ustanovi za matku. Ona je skrytou silou rodiacej sa Cirkvi.

Ona sama nám hovorí: „*Dajte sa viesť mojim svetlom, ktoré žiari stále viac, pretože tento čas je môj čas*“ (23. mája 1987). /// „*Ponáhľajte sa do bezpečného útočiska môjho Nepoškvrneného Srdca, pretože musíme prežiť spolu hodinu najväčšej skúšky, ktorá už nastala pre vás, pre Cirkev a pre celé ľudstvo*“ (15. septembra 1992). /// „*Aby ste v bezpečnom útočisti môjho Srdca, ktoré vám v týchto posledných časoch poskytuje Najsvätejšia Trojica ako archu spásy, s dôverou a v modlitbách očakávali návrat Ježiša v sláve, ktorý prinesie na svet svoje kráľovstvo a všetko obnoví*“ (1. januára 1996).

Don Stefano nám neustále opakoval, že zasvätenie má byť konané i prežívané. Meditujme pozorne náš úkon zasvätenia, je to opravdivá škola života. Panna Mária nás volá, aby sme boli silní vojaci s jej duchovnými zbraňami, s jej príkazmi. S ňou, ktorá sa označuje, že je našou Vodkyňou. Nie je možné, aby sme boli spolupracovníkmi tohoto jej diela a pritom nerobili, o čo nás Ona žiada. Ak veríme, že Mariánske kňazské hnutie je naozaj dielom Panny Márie, nemôžeme „opravovať“ jej pokyny alebo ich prežívať „na náš spôsob“: budú to dobré spôsoby, iste, ale bude to iné vzhľadom na to, o čo nás žiada ako Mariánske kňazské hnutie.

Mariánske kňazské hnutie nie je nejaká mariánska pobožnosť, je to život, oddanosť, mohli by sme povedať zasvätenie sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie: poslúchaním toho, čo hovorí Panna Mária v Modrej knihe, prežívaním zasvätenia sa jej Nepoškvrnenému Srdcu, nemôžeme viac pristupovať k životu iným spôsobom.

„Keď budete žiť to, čo som vám povedala a pôjdete cestou, ktorú som vám predznačila, budete isto kráčať po ceste zasvätenia, ktorým ste sa mi odovzdali a budete uskutočňovať veľký plán triumfu môjho Nepoškvrneného Srdca. V opačnom prípade budete zadržaní pochybnosťami, znechutením, ťažkosťami a protirečeniami, ktoré vás budú stretať. Zostanete stáť a nebudete pripravení splniť to, čo som pre vás predvídala a čo je dnes také potrebné pre záchranu sveta a obnovenie Cirkvi, ktorej som Matkou“ (9. novembra 1984). /// „Len tak budete môcť so mnou bojovať za isté víťazstvo; ináč idete v ústrety porážke“ (22. augusta 1976).

Jedine prežívaním zasvätenia môžeme byť vernými bojovníkmi, akých ona chce mať vo svojom vojsku, vojsku, ktorého silou je dôvera v ňu, ako majú maličké deti voči svojej mame. Iba tak sa lepšie rozumejú slová z 18. októbra 1975 „*Radujte sa*“, ktoré nám don Stefano odporúčal pred tým, ako odišiel do neba.

3.

Napokon by sme sa mohli pýtať: „Prečo, Pane, dovoľíš, aby tvoja Cirkev bola podrobená tejto skúške?“ Žiaľ, vychádza najavo, že časť Cirkvi, laici, rehoľníci, pastieri, zdá sa, že nasledujú, oceňujú to, čo sa rodí z týchto odchýliek od náuky, z tohoto zmätku a uprednostňujú iné učenie ako Magistérium, v niektorých prípadoch vyvíjajú tlak, aby sa Magistérium zmenilo... v zmätku rastie rozdelenie (11. februára 1979)... ale vtedy sa pochopí, že okrem našich hriechov, kým je v Cirkvi prítomná táto situácia, sa víťazstvo Nepoškvrneného Srdca nemôže dokončiť. Hľa, Pán dovoľuje, že do sa Cirkvi vracajú doktrínálne problémy, „duchovné choroby“, skryté alebo driemajúce, masky, projekty zamerané na zmenu Cirkvi, na zmenu života podľa prikázaní, sviatostí, čností, a tak práve prostredníctvom očisťovania Cirkvi nanovo zažiarí svetlom svätosti, ktorú jej Nepoškvrnená znova dá, na slávu Najsvätejšej Trojice.

Je to proces uzdravovania Cirkvi, očisťovania, ktoré sa stáva nevyhnutným.

Naša odpoveď musí byť jasná: žiť s láskou bojovníka. Teda: vernosť Evanjeliu a Magistériu, verné svedectvo životom a ak je to potrebné, slovami, dať za pravdu viere, modlitbou, aby sme prosili o dar Ducha Svätého pre celú Cirkev, počnúc pápežom, ktorý musí byť jeho prvým poslucháčom a ozvenou.

„Milovaní synovia, buďte verní a neoblomní ohlasovatelia evanjelia. Vidíte, ako je pravda, obsiahnutá v Evanjeliu, zatienená racionalizmom, zraňovaná bludmi, ktoré sa stále väčšmi šíria, a tak sa mnohí vzdávajú od pravej viery. Žite do písma evanjelium môjho Syna Ježiša. Ohlasujte do písma evanjelium, ktoré žijete. Neprestávajte šíriť svetlo pravdy vo svete, preniknutom tmou bludov a odpadu. Buďte vy apoštolmi novej evanjelizácie vo svete, ktorý sa po takmer dvetisíc rokoch od prvého ohlasovania evanjelia zmenil na pohanský“ (24. júna 1997).

Nesmieme sa znepokojovať. Evanjelium je celé pre nás a Magistérium učí, ako ho máme aktualizovať. Ak by ho aj niekto spochybnil, robil iné veci, chcel by skúšať nové cesty... zostaňme verní evanjeliu a Magistériu!

Čím viac sa nám zdá, že tento zmätok rastie, tým viac nech rastie naša modlitba a naše úkony odčisťovania.

4.

V úkone zasvätenia nás Panna Mária žiada, aby sme sa veľa modlili za pápeža a vytvárali bariéru proti spochybňovaniu Magistéria. Sme v roku 2020, stého výročia od smrti malej Hyacinty Marto, ktorá obetovala svoje utrpenia za hriešnikov a za Svätého Otca. Vždycky, keď ju niekto prosil, aby sa za niečo modlila, ona vždy dodávala: *...a za Svätého Otca! (a za odčinenie hriechov spáchaných proti Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie)*“. Musíme sa pýtať: Prečo Panna Mária stále nalieha na modlitbu za pápeža? Prečo povedala na konci druhého tajomstva okrem iného, že ak sa nevypočujú jej požiadavky, „*Svätý Otec bude mnoho trpieť*“? Skúsme pozeráť na tieto utrpenia nielen z čisto ľudského hľadiska, napríklad prenasledovania atď., ale z duchovného hľadiska...

Pripomínam videnie, ktoré mala iba Hyacinta pri studni v Luciínom dome (*Tretia spomienka, 6: Sv. Otec na kolenách v nejakom dome obklopenom osobami, ktoré nadávali a zdvíhali kamene*), a dovoľm si zdieľať jednu úvahu. Na toto naliehavé volanie modliť sa za pápeža, aby sa vytvorila bariéra na obranu Magistéria, sa môže pozeráť, akoby my, Cirkev (a z ešte väčšieho dôvodu my ako členovia MKH) sme tí, ktorí posilňujú tento dom, ktorý bráni službu pápeža a jeho magistéria pred zlým, a keď sa zmenší naša modlitba a naša obeta (ak my z MKH nežijeme dobre naše zasvätenie sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie), zoslabuje sa bariéra, ktorá bráni pápežovu službu a jeho Magistérium, zasahuje ho stále väčší počet kameňov a úderov (čiže skutkov zlého) a potom prichádzajú zranení... zablokovaní... v istej miere zničení... Je na nás, aby sme bojovali zbraňami, ktoré nám dala Panna Mária, aby Magistérium a služba zverená pápežovi, potvrdzoval bratov vo viere, bola chránená pred zlým a nami podporovaná a chránená, ako to Ona od nás čaká. Panna Mária veľmi nalieha na toto, natoľko, že to od nás žiada ako druhý záväzok v našom zasvätení sa jej Nepoškvrnenému Srdcu. Posolstvá, ktoré o to žiadajú, sú nespočetné.

Byť zjednotení s pápežom neznamenať tliekať mu a dosť, byť stále spokojní, znamená to predovšetkým brániť Petrovu službu pred pôsobením zlého našou modlitbou a duchovnými prostriedkami, ktoré máme k dispozícii. Nikto sa nemôže v Cirkvi cítiť od toho oslobodený, pretože každý má v Cirkvi istú časť zodpovednosti za podporu tej služby, ktorá je už od Petrových čias najviac vystavená úkladom zlého.

V Cirkvi sa nemôžeme správať tak, ako sa to robí v politických stranách: „páči sa mi“ - „nepáči sa mi“, „som spokojný“ - „nie som spokojný“, „modlím sa“ - „nemodlím sa“; osoby, ktoré necítia povinnosť duchovne brániť pápeža, ho oslabujú, toto nie je súčasťou duchovnej tradície Cirkvi... Panna Mária už od prvých rokov hovorí, že od nás sa očakáva iný postoj: „*príde chvíľa, keď bude ako Ježiš na ceste na Kalváriu takmer od všetkých opustený. Tak všetci títo moji synovia budú jeho útechou a obranou; a so mnou víťazne vybojujú najväčšiu boj Cirkvi.*“ (23. september 1973). Potom príde k tomu, že povie: „*Kde sú dnes kňazi, ktorí stoja pri tomto prvom Kňazovi, pri tomto prvom synovi, ktorého Matka zahrňa zvláštnou láskou? – Vy, kňazi zasvätení môjmu Nepoškvrnenému Srdcu, stojte najbližšie pápežovmu srdcu! Modlite sa za neho, trpte s ním, buďte s ním!*“ (9. novembra 1975). Blízki vernosťou evanjeliu, blízki v opore a duchovnej obrane.

V tomto čase zmätku sa musíme z ešte väčšieho dôvodu modliť, aby ho Duch Svätý inšpiroval, ako má viesť Cirkev a ako brániť vieru, aby bol opravdivým nástrojom Najsvätejšej Trojice na jej očistenie. Panna Mária nás stále a jedine žiada iba o toto a potom Pán povedie všetko pre dobro Cirkvi, či už sa nám páčia cesty, ktoré On dovoľí alebo či sa nám nepáčia. Avšak my vieme, že sme v jeho milosrdných rukách a do jeho rúk nás obetuje Mária.... Musíme teda naozaj veľmi dôverovať jej, pretože nám povedala všetko, čo sa týka tohto „času“.

Víťazstvo jej Nepoškvrneného Srdca začína už v našom boji, predovšetkým v spôsobe, ako bojujeme, a je tým väčšie, čím viac sa podobá jej boju. Opakujem, že ak dôverujeme, nie je miesto pre nepokoj, pre diskusie, pre ľudské spôsoby riešiť „hlukom“ diskusie, článkami v novinách, posolstvami cez internet atď...

Takto, ako ovocie útočiska v jej Nepoškvrnenom Srdci, nám daruje pokoj. „*Znamením môjho materského víťazstva je práve pokoj, ktorý chcem teraz priniesť do srdca všetkých svojich detí – tých, ktoré ma počívajú, nasledujú a zasväcujú sa môjmu Nepoškvrnenému Srdcu*“ (5. júla 1985). /// „*V hlbokéj temnote vášho času, ak žijete so mnou, môžete už rozpoznať svitanie novej éry, ktorá vás čaká*“ (1. januára 1991).

Vtedy budeme môcť lepšie prežívať aj naše večeradlá. Večeradlá sú našou silou príhovoru. Považujme tento čas očisťovania ako čas Panny Márie, ako „dlhý a nepretržitý mariánsky rok“ a prijmime tieto slová z roku 1987: „*V tomto roku volám všetkých synov Cirkvi, aby sa zjednotili so mnou vo večeradle neustálej modlitby. Predovšetkým žiadam od malých, chorých, chudobných a hriešnikov častú modlitbu svätého ruženca. Oviňte svet reťazou ruženca, aby ste pre všetkých získali milosť a milosrdenstvo. Rozmnožujte vaše večeradlá modlitby*“ (10. júna 1987).

Zdôrazňujem požiadavku Panny Márie: „Rozmnožujte vaše večeradlá modlitby.“ Neuspokojte sa s tým, čo ste urobili doteraz, pokúste sa vidieť, ako by ste mohli robiť viac... proste o túto milosť Pannu Máriu, proste a skúšajte. Ona hovorí, že stačia dvaja, aby sa robilo večeradlo. Prosím vás, aby ste ho robili dobre: vzývanie Ducha Svätého, ruženec, modlitby za pápeža, posolstvo z modrej knihy a zasvätenie sa Nepoškvrnenému Srdcu. Žiadne iné posolstvo, žiaden iný text počas večeradiel. Ak môžete, modlite sa pred sochou fatimskej Panny Márie, aby vám pripomenula, že Ona osobne začala toto dielo v roku 1917 a do ktorého povolala dona Stefana i nás počnúc rokom 1972.

Navrhujem, aby sme sa všetci stretli – duchovne zjednotení v celom svete, aj keď každý vo vlastnom večeradle – 20. februára 2020, v deň stého výročia smrti sv. Hyacinty, s osobitným úmyslom za náš druhý záväzok.

Znovu si v pokoji čítajme posolstvá z 18. októbra 1975 a z 31. decembra 1997. Modlime sa spolu a prosme ju o milosť, aby sme uskutočnili jej očakávania, žili v dôvere v jej Nepoškvrnené Srdce, boli jej apoštolmi, takí, akých nás Ona chce.

Veľmi vám ďakujem za vaše modlitby, sú mi veľkou útechou, a uistujem vás o svojich každodenných modlitbách. Vždy rád dostanem správy z vašich večeradiel v každej časti sveta. „Je to silou maličkých...“ (8. septembra 1996).

Kráčajme spoločne vo svetle a v milosti, ktoré pre nás vychádzajú z Nepoškvrneného Srdca Panny Márie.

Don Luca Pescatori